

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/119/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818205891
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3818205891.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Radoslava Svitana, PhD., a sudkyň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Viery Škultétyovej v spore žalobcu Y. E. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. J. XXX/XX, U., zastúpeného G. I. X., advokátkou so sídlom v E., M. L. XX, proti žalovanej N. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX/X, E., obmedzená v spôsobilosti na právne úkony, zastúpená hmotnoprávnym opatrovníkom D. E., P. H. XX, E., o vypratanie nehnuteľnosti, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 12C/39/2018-89 zo dňa 20. mája 2019 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **zrušuje** a konanie **zastavuje**.

Žalovanej náhradu trov konania **nepriznáva**.

odôvodnenie:

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť vypratať a odovzdať žalobcovi byt č. X vo vchode č. XX na prvom poschodí obytnej budovy, súpisné číslo XXXXX, nachádzajúci sa na pozemku parcela č. W. XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 733 m², spoluvlastnícky podiel XXXX/XXXXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytnej budovy, súpisné číslo XXXXX, a spoluvlastnícky podiel XXXX/XXXXXX na pozemku parcela č. W. XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 733 m², zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre k. ú. E., do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia (výrok I.) a rozhodol, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.). V odôvodnení uviedol, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností špecifikovaných vo výroku rozhodnutia. Vlastníctvo nadobudol na základe dobrovoľnej dražby, titul nadobudnutia Dražba - Notárska zápisnica N XXX/XXXX zo dňa 28.10.2013 - Z XXXX/XXXX-VZ XXXX/XXXX. Uvedené nehnuteľnosti žalovaná doposiaľ nevypratala, tieto v súčasnosti užíva bez právneho dôvodu, bez akejkoľvek náhrady alebo odplaty žalobcovi ako vlastníkovi bytu a navyše neuhrádza ani žiadne zálohové platby v súvislosti s užívaním bytu správcovi domu, ani príspevok do fondu opráv v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z. Dňa 04.02.2015 podal žalobca žalobu o vypratanie nehnuteľností, Okresný súd Prievidza v konaní sp. zn. 15C/19/2014 žalobu zamietol z dôvodu, že nad rámec podanej žaloby riešil otázku platnosti resp. neplatnosti dražby a v odôvodnení rozsudku vyslovil právny názor, že žalobca nepreukázal svoje vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti, a to aj napriek tomu, že platnosť, resp. neplatnosť dražby nebola žiadnym oprávneným subjektom napadnutá v zákonnej lehote. Proti uvedenému rozhodnutiu žalobca odvolanie nepodal z dôvodu, že sa v čase jeho doručovania mal nachádzať v zahraničí, so závermi prvoinštančného súdu sa však nestotožnil. Následne sa na súde viedlo viacero konaní, v ktorých správca domu, v ktorom sa predmetný byt nachádza, žalovala vlastníka bytu (v tomto konaní žalobca) o zaplatenie platieb správcovi domu (napr. sp. zn. 12C/168/2015, 9Csp/8/2018, 12Csp/60/2017, 5Csp/107/2018). Všetky vyššie uvedené konania sa právoplatne skončili tak, že vlastníkovi bytu bola uložená povinnosť zaplatiť správcovi domu žalovanú sumu. V konaní pod sp. zn. 6C/8/2016 sa žalobca domáhal určenia neplatnosti dražby, žaloba však bola rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 25.10.2017 zamietnutá z procesných dôvodov (neúplnosť strán sporu) a z dôvodu preklúzie uplatneného nároku.

1.2 Súd prvej inštancie predovšetkým skúmal, či vzhľadom na prechádzajúce rozhodnutie Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 15C/19/2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.03.2015 a v ktorom súd žalobu o vypratanie predmetnej nehnuteľnosti zamietol, ide alebo nejde o vec právoplatne rozsúdenú (res iudicata). Podľa Najvyššieho súdu Českej republiky (sp. zn. 32Odo 151/2005) prekážka veci právoplatne rozhodnutej nie je daná, ak ide síce v novom konaní o ten istý právny vzťah medzi tými istými účastníkmi, avšak ak sa novo uplatnený nárok opiera o iné skutočnosti, ktoré neboli v čase pôvodného konania a ku ktorým došlo neskôr. Podľa Najvyššieho súdu Českej republiky (sp. zn. 21Cdo 3084/2006) pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako bol skutok (skutkový dej), ktorý bol predmetom pôvodného konania, posúdený súdom po právnej stránke. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej nastáva aj vtedy, ak skutok (skutkový dej) bol súdom v pôvodnom konaní posúdený po právnej stránke nesprávne alebo neúplne. Súd prvej inštancie konštatoval, že v pôvodnom konaní, vedenom pod sp. zn. 15C/19/2014, vystupujú tí istí účastníci (strany) ako v tomto konaní. V pôvodnom konaní (sp.zn. 15C/19/2014) sa žalobca domáhal vypratania nehnuteľnosti na tom skutkovom základe, že dňa 28.10.2013 predmetnú nehnuteľnosť vydražil a stal sa jej vlastníkom. Žalobu si podal v záujme právnej istoty a ochrany vlastníckeho práva. Pokiaľ ide o novú žalobu, podanú dňa 14.02.2018, žalobca túto zdôvodnil tým, že žalovaná byt ani po piatich rokoch nevypratala, tento užíva i naďalej bez právneho dôvodu a bez akejkoľvek náhrady žalobcovi, ktorému navyše spôsobuje škodu neuhrádzaním rôznych platieb, ktoré musí znášať sám. Žalovaná navyše neumožňuje žalobcovi k predmetnej nehnuteľnosti žiaden prístup. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia dospel súd prvej inštancie k záveru, že v danej veci nejde o vec právoplatne rozsúdenú z dôvodu, že oproti času pôvodne podanej žaloby sa okolnosti v čase podania novej žaloby podstatne zmenili, a to v tom, že aj po piatich rokoch odkedy sa žalobca stal vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, žalovaná dobrovoľne odmieta byť vypratať, viac ako päť rokov užíva byt bez právneho dôvodu, zamedzuje žalobcovi prístup k predmetnej nehnuteľnosti, neuhrádza žiadne poplatky súvisiace s bývaním v predmetnej nehnuteľnosti správcovi domu, neplatí žalobcovi takisto žiadnu odplatu za užívanie jeho nehnuteľnosti a navyše, spôsobuje žalobcovi škodu tým, že tento je nútený za žalovanú uhrádzať náklady žalovanej správcovi bytového domu. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca ako vlastník nemá iný účinný spôsob právnej ochrany ako je práve žaloba na vypratanie tejto nehnuteľnosti. Je pravda, že v tejto veci už bolo tunajším súdom rozhodnuté, avšak skutkové okolnosti a dôvody prvej žaloby boli iné, keď v tom čase išlo len o ochranu vlastníckeho práva žalobcu. V súčasnosti však ide aj o prevenčnú povinnosť v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka, keď je potrebné urobiť všetky opatrenia k tomu, aby nedochádzalo k ďalšej škode, ktorá na strane žalobcu vzniká, keď žalobca už v dvoch konaniach na tomto súde vymáha od žalovanej plnenie za nájom z bezdôvodného obohatenia, v ktorých veciach doposiaľ právoplatne nie je rozhodnuté. Dôvod žaloby je nielen ochrana vlastníckeho práva, ale aj poukaz na rozhodnutia tak tamjšieho, ako aj odvolacieho súdu, ktorý opakovane posúdil, že žalobca je vlastníkom predmetného bytu.

1.3 Zhodnotiac výsledky dokazovania dospel súd prvej inštancie k právnomu záveru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná. Z vykonaného dokazovania mal súd zistené, že hoci je žalobca už viac ako 5 rokov výlučným vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, žalovaná mu vo výkone jeho vlastníckych práv bráni tým, že byt bez právneho dôvodu užíva, odmieta nehnuteľnosť žalobcovi sprístupniť a túto vypratať. Navyše, žalovaná odmieta so žalobcom akúkoľvek komunikáciu v záujme vyriešenia celej záležitosti, neuhrádza náklady súvisiace s bývaním v predmetnej nehnuteľnosti, ktoré za žalovanú je nútený hradíť žalobca z dôvodu, aby v exekučnom konaní nebol postihnutý jeho majetok. Takýmto konaním žalovanej, ktoré je v hrubom rozpore s dobrými mravmi, je žalobcovi bránené predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním (§ 126 Občianskeho zákonníka). Žalobcovi navyše takýmto protiprávnym konaním žalovanej vzniká každým dňom stále väčšia škoda (§ 420 Občianskeho zákonníka). Vzhľadom na to, že žalovaná bola vlastníčkou predmetného bytu len do právoplatne skončenej dražby, odkedy byt užíva bez právneho dôvodu, nemá žiaden zákonný nárok na zabezpečenie náhradného bývania, resp. ubytovania. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobe vyhovel a uložil žalovanej povinnosť predmetnú nehnuteľnosť vypratať a odovzdať ju žalobcovi bez akejkoľvek bytovej náhrady.

2. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná prostredníctvom hmotnoprávneho opatrovníka v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K zmene vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom sporu, došlo v roku 2013 a keďže mesto bolo právoplatne ustanovené do funkcie opatrovníka žalovanej od júla

2017, nemohlo a nespôsobilo žiadne časové prietahy či právne pochybenia v konaniach, resp. iných postupoch na strane žalovanej. Hmotnoprávny opatrovník žalovanej odmietol názor žalobcu o konaní mesta v rozpore s dobrými mravmi a nesúhlasil ani s právnym posúdením totožnosti predmetu konania súdom prvej inštancie. Je názoru, že v konaní sp. zn. 15C/19/2014 a v tomto súdnom konaní ide o ten istý predmet konania. Oproti času pôvodne podanej žaloby sa okolnosti v čase podania novej žaloby podstatne nezmenili, pričom samotná dĺžka uplynutej doby od vydania prvého rozhodnutia a navyšovanie žalobcovej finančnej škody, súvisiacej so zápisom jeho vlastníckeho práva k bytu v katastri nehnuteľností, nemajú zásadný význam. Hmotnoprávny opatrovník žalovanej sa plne stotožnil s právnym názorom vyjadreným v právoplatnom rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.01.2015, sp. zn. 15C/19/2014, ktorým bol zamietnutý návrh žalobcu na vypratanie nehnuteľnosti, vrátane právneho názoru týkajúceho sa procesu dobrovoľnej dražby, a teda (ne)zákonosti nadobúdacieho titulu pre zápis vlastníckeho práva žalobcu v katastri nehnuteľností so záverom, že príklep bol udelený neplatne a že žalobca nenadobudol vlastnícke právo k predmetu dražby, aj keď zaplatil cenu dosiahnutú vydražením. Na základe vyššie uvedených skutočností hmotnoprávny opatrovník žalovanej navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že nemal v úmysle podsúvanie zodpovednosti mesta ako opatrovníka žalovanej za minulé stav. Vyjadroval sa k plneniu povinností mesta v aktuálnom skutkovom stave. Mesto ako opatrovník má vedomosť o tom, kde žalovaná býva a z výzvy, adresovanej mu dňa 08.02.2019 právnym zástupcom žalobcu, má vedomosť aj o tom že žalovaná si neplní povinnosti voči žalobcovi ako vlastníkovi bytu, ani voči správcovi domu. Opatrovníkovi boli predložené právoplatné rozhodnutia súdov, ktoré zaviazali žalobcu ako vlastníka na úhradu nedoplatkov voči správcovi domu. Preto nie je pravdou, že o neplnení si povinnosti žalovanou opatrovník nemal vedomosť, resp. že nemá k uvedenému tomu relevantné rozhodnutia. Žalobca sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, že nejde o právoplatne rozhodnutú vec, keď čo do zhodnosti predmetu konania treba posudzovať veci spolu so skutkovým odôvodnením, z ktorého návrh vychádza a na ktorý sa odvoláva. Je potrebné vyhodnotiť skutkový stav v čase vydania rozhodnutia a ten sa tak, ako je uvedené aj odôvodnení napadnutého rozsudku, po piatich rokoch významne zmenil. Prvoinštančný súd postupoval správne, keď existujúci stav vyhodnotil ako správanie sa žalovanej v rozpore s dobrými mravmi, a preto mu odoprel právnu ochranu. Žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti, za ktorú riadne zaplatil, napriek tomu ju už viac ako 5 rokov nemá možnosť užívať, dokonca nemá do nej ani prístup z dôvodu protiprávneho konania žalovanej, ktorá byt užíva bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Žalobca nemá inú možnosť ochrany svojho vlastníckeho práva, než akej sa domáhal podanou žalobou o vypratanie. Žalobca bol vystavený nebezpečenstvu exekúcie, keď správca domu sa úspešne právoplatne domohol práva na zaplatenie zálohových platieb za byt aj s príslušnými sankciami. Tento byt však žalobca neužíva ani z neho nepožíva žiaden úžitok. Je mu teda žalovanou bránené realizovať svoje vlastnícke právo v rozsahu, ako ho garantuje Ústava SR aj Listina základných práv a slobôd. V zmysle uvedeného považoval žalobca rozhodnutie prvoinštančného súdu za správne, spravodlivé a riadne odôvodnené a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie potvrdil.

4. K písomnému vyjadreniu žalobcu hmotnoprávny opatrovník žalovanej opakovane uviedol, že nedisponuje právoplatným súdnym rozhodnutím, na základe ktorého by ako opatrovník bol povinný za žalovanú žalobcovi vykonať finančné plnenie. Konštatoval, že v ostatnom sa pridrižiava v celom rozsahu doterajších vyjadrení a stanovísk a trvá na obsahu svojho odvolania.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP v spojení s § 161 ods. 1, ods. 2 CSP a s § 230 CSP a konanie treba zastaviť z dôvodu nenaplnenia procesných podmienok konania.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanej vypratať a odovzdať nehnuteľnosť titulom výlučného vlastníctva žalobcu k predmetnej nehnuteľnosti. Žalovaná bola predchádzajúcou vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti. Žalobca sa stal vlastníkom tejto nehnuteľnosti udelením príklepu na tzv. dobrovoľnej dražbe konanej dňa 28.10.2013 a vyplatením ceny dosiahnutej vydražením v zmysle § 27 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z. z. Dňa 04.02.2015 podal žalobca žalobu o vypratanie predmetnej nehnuteľnosti, ktorú súd prvej inštancie v konaní sp. zn. 15C/19/2014 zamietol.

7. V tu posudzovanom konaní (sp. zn. 12C/39/2018) sa súd prvej inštancie zameral na zistenie, či ide, alebo nejde o totožný predmet konania ako v pôvodnom konaní pod sp. zn. 15C/19/2014, pričom dospel k záveru, že v pôvodnom konaní (sp. zn. 15C/19/2014) sa žalobca domáhal vypratania nehnuteľnosti na tom skutkovom základe, že dňa 28.10.2013 predmetnú nehnuteľnosť vydražil a stal sa jej vlastníkom, kým v novú žalobu (sp. zn. 12C/39/2018) žalobca zdôvodnil tým, že žalovaná byt ani po piatich rokoch nevypratala, tento užíva i naďalej bez právneho dôvodu a bez akejkoľvek náhrady žalobcovi, ktorému navyše spôsobuje škodu neuhrádzaním platieb, ktoré musí znášať sám, aby sa vyhol exekučnému konaniu, a žalovaná navyše neumožňuje žalobcovi k predmetnej nehnuteľnosti žiaden prístup. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel súd prvej inštancie k záveru, že nejde o vec právoplatne rozsúdenú. Odvolací súd tento právny záver súdu prvej inštancie považuje za nesprávny.

8. Prekážka právoplatne rozsúdenej veci (res iudicata) patrí k procesným podmienkam konania a jej existencia vedie k zastaveniu konania. Jej podstata spočíva v tom, že právoplatný rozsudok, ktorého výrok je pre strany (účastníkov konania) záväzný, je zásadne nezmeniteľný (§ 226, § 228 CSP), čo vylučuje možnosť totožnú vec znova prejednať a o nej rozhodnúť. Účel právoplatnosti súdnych rozhodnutí nie je v rozpore s účelom civilného konania, ktorým je zabezpečenie spravodlivej ochrany práva a oprávnených záujmov účastníkov konania. Bez stanovenia určitej hranice, ktorá znamená konečnosť a trvalosť riešenia právneho konfliktu, teda bez inštitútu právoplatnosti, by poskytnutie ochrany porušenému či ohrozenému právu nebolo pojmovovo možné. Existencia právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offo.

9. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

10. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

11. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

12. Procesné právo vymedzuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci dvoma kritériami, a to totožnosťou sporových strán a totožnosťou predmetu konania. O totožnosť osôb ide vtedy, ak sa v novom konaní zúčastňujú tie isté osoby ako v konaní ukončenom právoplatným rozhodnutím súdu, pričom nezáleží na ich procesnom postavení (či vystupujú na strane žalobcu alebo žalovaného). Totožnosť predmetu konania (totožnosť kauzy) je daná vtedy, ak sa nárok uplatnený novou žalobou opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu veci. Ako správne konštatoval súd prvej inštancie, väčšina predstaviteľov právnej teórie i právna prax sa prikláňa k tomu, že predmet konania v širšom zmysle slova treba chápať ako žalobný nárok v spojení so skutkovým odôvodnením, z ktorého by mal žalobný nárok vyplývať.

13. Otázkou toho, kedy nastáva prekážka rozsúdenej veci, sa opakovane zaoberal aj Najvyšší súd SR, napr. vo svojom rozhodnutí zo dňa 13.10.2009, sp. zn. 5 Cdo 120/2009, v ktorom vyslovil, že: „Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké, alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného a naopak). Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení (t.j. z rovnakého skutku). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak.“ Ten istý právny záver vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo 3084/2006, ktoré citoval súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku.

14. Je zrejmé, že v tomto konaní (sp. zn. 12C/39/2018) vystupujú tie isté sporové strany ako v pôvodnom konaní (sp. zn. 15C/19/2014). Odvolací súd nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že nejde o vec

právoplatne rozsúdenú z dôvodu, že oproti času pôvodne podanej žaloby sa okolnosti v čase podania novej žaloby podstatne zmenili. Je zrejmé, že predmetom konania bolo vtedy a je aj teraz vypratanie toho istého bytu. Pokiaľ ide o skutkové okolnosti, z ktorých žalobca odvodzuje svoj nárok, pre posúdenie, či ide o prekážku právoplatne rozhodnutej veci nie sú podstatné všetky skutkové okolnosti, ktoré uvádza žalobca v odôvodnení žaloby, ale len tie, ktoré priamo zdôvodňujú ním uplatnený nárok. Pokiaľ žalobca (a zhodne s ním súd prvej inštancie) za nové skutkové okolnosti považovali to, že žalovaná byt nevypratala ani po piatich rokoch, teda ho viac ako päť rokov užíva bez právneho dôvodu, odvolací súd uvádza, že okolnosť, že žalovaná dobrovoľne nevypratala byt a užíva ho bez právneho dôvodu, bola súčasťou skutkových okolností už pri rozhodovaní o predchádzajúcej žalobe (sp. zn. 15C/19/2014) a plynutie času (to, že uplynulo viac ako päť rokov) nie je okolnosťou, ktorá by mala význam pre posúdenie, či je možné o tej istej veci rozhodovať znova.

15. Podstatnou okolnosťou, na ktorej bol založený nárok žalobcu na vypratanie bytu v pôvodnom konaní (sp. zn. 15C/19/2014) a je na nej založený aj v tomto konaní (sp. zn. 12C/39/2018), je tvrdenie žalobcu, že je vlastníkom predmetného bytu. Ani na tomto tvrdení sa nič nezmenilo. To, že v pôvodnom konaní (sp. zn. 15C/19/2014) sa súd s týmto tvrdením žalobcu nestotožnil, kým teraz má iný právny názor, nedáva možnosť revidovať predchádzajúce rozhodnutie novým konaním v tej istej veci. Ako už bolo uvedené vyššie, prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 120/2009, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 21Cdo 3084/2006). Pokiaľ žalobca argumentoval súdnymi konaniami, v ktorých ho správca bytového domu žaloval ako vlastníka bytu, zo súdnych rozhodnutí, ktorými bolo žalobám správcu bytového domu vyhovie, vyplýva len to, že súd považoval žalovaného (tu žalobcu) za osobu, ktorá má povinnosť platiť preddavky a platby spojené s užívaním bytu z dôvodu, že je zapísaný v katastri nehnuteľností ako vlastníka bytu. V týchto konaniach (o zaplatenie platieb spojených s užívaním bytu) sa však neskúmalo, či je tento zápis v katastri nehnuteľností správny. Teda ani konania o zaplatenie platieb spojených s užívaním bytu nepreukazujú zmenu skutkovej okolnosti, ktorým je skutočné vlastníctvo bytu.

16. Ako ďalšie nové skutkové okolnosti žalobca (a aj súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku) uviedol zamedzenie prístupu k predmetnej nehnuteľnosti a narastajúcu škodu, ktorá je spôsobená žalobcovi neoprávneným užívaním bytu žalovanou. Tieto argumenty však tiež nie sú dostatočne relevantné, aby umožnili nové rozhodovanie v tej istej veci. To, že žalovaná neumožňuje žalobcovi prístup k bytu a ani to, že neplatí platby za byt a tým spôsobuje žalobcovi škodu, totiž nie sú samé o sebe dôvody, ktorými by bolo možné odôvodniť vypratanie žalovanej z predmetného bytu. Inými slovami, žaloba o vypratanie z bytu by bola zamietnutá, ak by jej dôvody spočívali len na tom, že osoba, ktorá v byte býva, neplatí platby za užívanie bytu a neumožňuje vstup do bytu osobe, ktorá tvrdí, že je vlastníkom bytu. Vstup do bytu si môže nárokovať aj bez vypratania bytu (ak má naň právny dôvod) a spôsobenú škodu môže vymáhať žalobou na plnenie (ktorú žalobca proti žalovanej aj podal). Podstatnými skutkovými okolnosťami, ktoré priamo zdôvodňujú uplatnený nárok na vypratanie z bytu (porov. bod 14 tohto odôvodnenia) sú vlastníctvo bytu žalobcom a užívanie bytu žalovanou bez právneho dôvodu. Na týchto skutkových okolnostiach sa oproti stavu, keď žalobca podal pôvodnú žalobu (sp. zn. 15C/19/2014), nič nezmenilo.

17. Odvolací súd teda na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v tomto konaní nevedol žiadnu novú rozhodujúcu skutočnosť, ktorá by mohla mať za následok nové prejednanie a rozhodnutie veci. Tým boli naplnené podmienky pre existenciu prekážky právoplatne rozhodnutej veci, čo predstavuje neodstrániteľnú prekážku konania s následkom zastavenia konania.

18. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že žalobca mal možnosť odvrátiť účinky právoplatnosti rozsudku v pôvodnom konaní (sp. zn. 15C/19/2014) tým, že by podal proti uvedenému rozsudku odvolanie. Ak odvolanie nemohol podať včas z dôvodu, že sa v čase doručovania rozhodnutia súdu prvej inštancie mal nachádzať v zahraničí, mohol podať žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania. Pokiaľ tak neurobil, sám zodpovedá za to, že rozhodnutie, s ktorým - ako tvrdí - nesúhlasil, nadobudlo právoplatnosť.

19. Pokiaľ ide o trovy konania, v konaní vo veci samej bol žalobca neúspešný a žalovaná bola úspešná, preto by podľa § 396 ods. 1, ods. 2, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP žalovaná mala nárok na náhradu trov konania. Žalovaná sama (ako osoba pozbavená spôsobilosti na právne úkony) sa konania nezúčastňovala, teda jej žiadne trovy v konaní nevznikli. Žalovaná bola zastúpená Mestom

E. ako hmotnoprávnym opatrovníkom, ktorému vznikli náklady spojené s vypracovaním písomných vyjadrení (podaných elektronicky) a s účasťou na pojednávaní pred súdom prvej inštancie v sídle opatrovníka žalovanej - ide výlučne o personálne náklady. Žiadne iné trovy (napr. zaplatené súdne poplatky, poštovné, cestovné náklady a pod.) mu nevznikli. Keďže ide o verejnoprávny subjekt, do ktorého pôsobnosti okrem iného patrí aj sociálna starostlivosť o obyvateľov mesta, odvolací súd žalovanej, zastúpenej Mestom E., náhradu trov konania nepriznal.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).